

Béni Gabriella

A konga

A konga
hangja
dobban.

A létezés
feszes üteme
lúktet.

Utcazenészek
üzennek
a Nyugati mellett elrohanó
tömegnek,
hogy az életnek
van ritmusa,
ha van, ki hallja
a szívhangokat!

A szél mozdulata

Lesd el a szél mozdulatát,
az égszelídítő halk suhogást,
és mondd el a mélység sötétjében
világtalanná vált tévelygőknek
a magasság fénylő mosolyát,
csend-álmom hangulatát,
a szél hangján!

Arról írv

Arról írv, hogy fáj
a benned lévő megfagyott, elfojtott tavasz,
megremegtet a dér,
hálóit fonja hasfaladon a némaság,
és minden éledő hangot szétmar, köddé öl a tél.
Ki melegít majd kezei közt jégcsapot?
Ki?

